

LIII.

Erklæring

over

det fra Landstinget tilbagefendte

Forslag til Finantslov

for

Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882.

(Udgiven af Folkethingets Finantsudvalg den 6te Mai 1881).

Mindretallet (Bojsen, Clausen, Dam, Holstein-Ledeborg, Th. Nielsen og Tauber) skal paa dette Sted indskrænke sig til følgende Bemærkninger:

Det Forslag til Finantslov for 1881—82, som Thinget ved 3die Behandling vedtog, er saavel finantielt som reelt af et lignende Indhold som den isfor givne Lov, og det er saaledes udelukkende Ministeriets Ønske om i Aar at opnaa større Bevillinger end tidligere i Forbindelse med Fordringen om Indrømmelser, som Folkethinget hidtil har modsat sig, der har bevæget Regjeringen til at foranledige Lovforlagets Tilbagevenden til dette Things fornyede Behandling. Vi finde under disse Omstændigheder ingen Grund til at tilraade Thinget at fravige det Standpunkt, det ved 3die Behandling indtog, og indskrænke os derfor til at stille Forslag sigtende til paany at føre Loven tilbage til den Stikelse, den da havde faaet.

De af et andet Mindretal (Berg, Buxt og Sørup) nedenfor fremsatte Angreb paa os ligge formentlig udenfor, hvad der efter hidtil fulgt Skik og Brug kan anses for hjemmehørende i en Erklæring af den foreliggende Natur, og vi skulle derfor ikke indlade os paa nogen Smøbe-gaelse deraf.

Et Mindretal (Berg, Buxt og Sørup) har under den hidtil førte Finantslovforhandling undgaaet at lægge den ordførende Del af Udvalget nogen Hindring i Veien for at føre Forhandlingen til et endeligt Resultat. Selv hvor den valgte Fremgangsmaade har forekommet os tvivlsom eller de gjorde Indstillinger mindre formaalstjenlige, have vi undladt ved Modforslag at forstyrre en Ledelse, som mulig ved Midler, vi ikke kjendte, og under Forudsætninger, som vi ikke vare Herrer over, vilde kunne tilveiebringe en Afgjørelse, hvis samlede Resultat vi maatte erkjende for antageligt. Uden at forlade denne Stilling, ere vi imidlertid nu, da Finantsloven foreligger til eneste og mulig sidste Behandling, opfordrede til noget nærmere at angive vor Opfattelse af det fra Landstinget tilbagefendte Forslag og de Hovedpunkter, hvori dette afviger fra Folkethingets Affattelse, og det saa meget mere som de to andre Sider af Udvalget ikke synes at være naaede saa vidt i deres Overveielser, at vi for Diebliffet kunne vente nogen Veiledning herfra til Bedømmelsen af det Slutningsresultat, hvortil man iaar agter at føre Finantslovens Behandling.